

syn, specielt for Utøj, Kønssygdomme o. lign. Spørgsmaalet „fejler De noget?“, blev rettet til hver enkelt, og ingen fik Tilladelse til at træde af, førend han havde afgivet sit Svar herpaa.

I de Tilfælde, hvor en Mand viste sig at være syg eller angav at lide af en alvorlig Sygdom eller fremviste Lægeattester, blev vedkommende holdt tilbage og underkastet en fornyet Undersøgelse.

Der var ingen af det den Dag indkaldte Mandskab, der led af Sygdomme, specielt ikke paafaldende Blegthed (Anæmi), eller angav at lide af Sygdomme, som krævede øjeblikkelig Hospitalsindlæggelse.

Da mange af det indkaldte Mandskab glædede sig til at komme til Sønderjylland, lod jeg i enkelte Tilfælde, hvor der var Tale om Hospitalsbehandling, Patienten vælge mellem at blive behandlet her i København eller i Sønderjylland.

Jeg fremhæver, at i intet af disse Tilfælde var der Tale om Anæmi eller Mavesaar eller Symptomer, der kunde tyde i denne Retning.

Ivan Osier.“

Ærede Medlemmer vil heraf se, at Lægen ikke har rettet en Tøddel i Sergentens Skrivelse; hans Erklæring handlede om den Jørgensen, der var død paa Hospitalet i København. Lægen burde den Gang have sagt: Der foreligger en Fejltagelse i Stabssergentens Skrivelse; thi den Mand, der her er Tale om, er ikke den Mand, der nu er Tale om. Det gjorde Lægen imidlertid ikke; men senere siger han, at han er kommet til Erkendelse af, at der maa være sket en Navneforveksling mellem den Mand, der nu ligger paa Sygehuset i København, og den Mand, som kom til Sønderjylland, og som desværre er afgaaet ved Døden. Jeg beklager nu, at Lægen ikke straks, da han paa Garnisonssygehuset i København opdagede denne Forveksling, gav Indberetning herom, hverken til Direktøren for Krigsministeriet eller til mig som Forsvarsminister. Jeg maatte derfor handle i god Tro i Gaar, da jeg oplæste den Skrivelse, som er afgivet af Stabssergenten, efter at jeg havde set af Lægens Erklæring, at han ikke har noget at indvende mod selve Indholdet; han har gjort Rede for, hvorledes han har opfattet sin Stilling, og hvad han har foretaget paa Frederiksberg Slot den 20. Oktober. Men efter at denne Fejltagelse nu har fundet Sted, har jeg i Dag givet Ordre til, at en Auditor skal rejse til de fire Steder, hvor de paagældende Soldater har været indkvarterede, og hvor der er Befalingsmænd, som har haft med disse Forhold at gøre,

altsaa Helsingør, København, Aabenraa og Sønderborg, og nøje undersøge alt, hvad der vedrører denne Sag. Naar han er færdig dermed, afgiver han Beretning til Krigsministeriet, og saa bliver det Krigsministeriets Sag at overveje, om der skal anlægges Sag mod nogen, og hvorledes Forholdet i det hele taget ligger. Og jeg skal selvfølgelig gøre Rede for, hvad der er passeret, overfor Rigsdagen. Det ærede 10de tingvalgte Medlem mente, det var naturligt at fremføre Sagen for Folketinget, da den var rejst der. Det vil maaske ogsaa være det mest parlamentariske, at man forelægger Resultatet i Folketinget.

Det, som hidtil er oplyst i denne Sag, er altsaa, at der ikke er sket den Soldat, som er død, nogen Overlast. Man har fremstillet det, som om man fra Militæretatens Side havde overanstrengt denne Mand. Det er der ikke ført Bevis for i nogen Maade, og da jeg i Gaar fremlagde disse Oplysninger i Folketinget, drejede man Kampen om paa et andet Felt; saa forlod man Spørgsmaalet om, hvorvidt vedkommende Mand mulig var død paa Grund af Overanstrengelse eller ublid Behandling fra militær Side, saa changede man og gik over til at tale om Lægen og angreb Lægerne. Da havde jeg ikke faaet denne Oplysning fra vedkommende Læge, som han burde have givet mig, og som han i Dag har givet „Social-Demokraten“, om, at der mulig foreligger en Navneforveksling. Jeg ønsker ikke, at noget som helst skal skjules i denne Sag. Den skal blive undersøgt til Bunds i alle Enkeltheder, og Sagen skal derefter blive stillet til Raadighed for Rigsdagen. Andet eller mere kan jeg ikke sige til Besvarelse af det stillede Spørgsmaal.

Maagaard: Det sidste Spørgsmaal, som er omtalt af den højtærede Forsvarsminister, og som blev rejst af det ærede 10de tingvalgte Medlem (Harald Jensen), skal jeg i og for sig ikke komme ind paa; men det glæder mig, at det ærede 10de tingvalgte Medlem har rejst Spørgsmaalet, thi lige saa vel som der bag det ærede Medlems Udtalelser ligger den Interesse, at man saa vidt muligt skulde søge at faa denne Sag oplyst fuldt ud, til Bunds, saaledes kan jeg sige, at denne Interesse har min fuldeste Tilslutning, og at ogsaa vi fra vor Side — ligesom altsaa den højtærede Forsvarsminister — ønsker Sagen belyst fuldt ud og til Bunds. Vi kan derfor —, naar det ærede Medlem siger, at der ikke ligger noget politisk til Grund for